

Sygn. akt IV CSK 428/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa "N." Spółki Akcyjnej
z siedzibą w S. w likwidacji
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej Nieruchomości w S.
przy ulicy [...], R. W., E. W.,
B. W., W. Z., M. R., P. D. i Gminie Miasta Sopot
o nakazanie złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych: Wspólnoty Mieszkaniowej
Nieruchomości w S. przy [...], R. W.,
E. W., W. Z., M. R.
i P.D.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 15 października 2014 r., sygn. akt I ACa 412/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej
Nieruchomości w S. przy ulicy [...], R. W., E. W., W. Z., M. R. i P.
D. na rzecz strony powodowej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił, że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rolą nie jest zatem jedynie korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa. Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należycie umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, i przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli jest spełniona przynajmniej jedna z nich. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona przez ustawodawcę i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie.

W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymóg przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Strona wskazała, że istnieje konieczność przyjęcia skargi do rozpoznania z uwagi na występujące w sprawie istotne zagadnienia prawne budzące poważne wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie. Zagadnienia te sformułowano jako dwa pytania. Pierwsze, w jakim przepisie należy upatrywać źródła legitymacji biernej wspólnoty mieszkaniowej w sprawie o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o ustanowienie odrębnej własności i sprzedaży lokalu powstałego wskutek przebudowy strychu (...), drugie, który przepis prawa powszechnie obowiązującego uprawnia do pozbawienia prawa własności części nieruchomości wspólnej członków wspólnoty mieszkaniowej, którzy nie byli stroną umowy przedwstępnej ustanowienia odrębnej własności lokalu i jego sprzedaży na rzecz osoby trzeciej.

Sformułowane przez skarżącego pytania nie spełniają - w ocenie Sądu Najwyższego - wymogu sformułowania we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przesłanki wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, powołanie się na przesłankę istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa - mimo wystąpienia takiej potrzeby - nie doczekał się wykładni albo że niejednolita jego interpretacja wywołuje w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych rozbieżności w judykaturze (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, nie publ.; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, nie publ.; z dnia 15 października 2002 r. II CZ 102/02, nie publ.; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, nie publ. i z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, nie publ.). Skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej zawierającej szczegółowe omówienie wątpliwości interpretacyjnych, a w przypadku istnienia rozbieżności w judykaturze, przytoczenia odpowiednich orzeczeń (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 111/09, nie publ.; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, nie publ.; z dnia 31 stycznia 2008 r., II UK 246/07, nie publ.; z dnia 13 grudnia 2007 r., I PK 233/07, OSNP 2009, nr 3-4, poz. 43; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06 i z dnia 30 maja 2005 r., I PK 23/05, nie publ.). Wniosek skarżącego takiego wywodu nie zawiera.

Na marginesie podnieść należy, że zagadnienie prawne postawione jako pytanie pierwsze przez skarżącego, zostało wyjaśnione w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2008 r., III CZP 91/08 (OSNC 2009, nr 9, poz. 124), w której przyjęto, że w sprawie o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o ustanowienie odrębnej własności i sprzedaży lokalu powstałego wskutek przebudowy strychu, stanowiącego przedmiot własności wspólnej, legitymacja bierna przysługuje wspólnocie mieszkaniowej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

O kosztach rozstrzygnięto zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., 99 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., 398²¹ oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).